

VĚS + NÍK

FARNOSTI ODOLENA VODA

ODOLENA VODA, LÍBEZNICE, KLECANY, ŘEŽ
VELIKÁ VES, HOVORČOVICE, ZDIBY A DRASTY

PLATNOST LÁSKY

Ježíš ukazuje, že kriteriem není víra v Boha (ta byla v jeho době asi samozřejmostí), ale obyčejná lidská láska (ta byla je a bude platná vždy). Bez lásky se totiž víra v Boha lehce stane ideologií, a již svatí Pavel a Jakub věděli, že se projevuje láskou a že bez skutků je mrtvá.

Stejně to platí o době postní, do které vstupujeme. Všechny posty, újmy, odříkání jsou bezcenné, pokud nevycházejí z lásky. Proto jsme vybízeni, abychom, když se postíme, se modlili za toho, kdo je náš bližní a dokázali projevit lásku v jakékoli podobě almužny.

Slovo almužna je od řeckého slova *eleemosyne*, znamená milosrdenství. Jde o mnohem víc než o pár darovaných korun. Jde o to, že se máme stát milosrdnými, tedy velkorysími, odpouštějícími lidmi, se srd-

cem milým a otevřeným, že se máme stát Bohu podobnými. „*Bůh tak miloval svět, že dal svého syna, aby žádný, kdo v něho věří nezahynul, ale měl život věčný*“ (Jan 3,16).

Láska je cíl vysoký, ale krásný, jediný, k němuž máme směřovat, chceme-li se stát skutečně v plném slova smyslu lidmi. Je ovšem neuskutečnitelný bez modlitby. Modlitba však není odříkávání modliteb, nýbrž trávení času s Bohem.

K času s Bohem patří i půst. Postit se neznamená, že si jen něco odřeknu, ale že svobodně podstoupím odříkání, abych něco získal. Tedy stal se citlivějším pro Boží přítomnost a modlitbu a díky tomu se rovněž stával milosrdnějším člověkem.

Ať se nám to s Boží pomocí daří.

P. Kamil Vrzal

Králík v krajině, grafika:
Zuzana Mašková

Vážení čtenáři,
nastává doba postu, času usebrání,
kdy budeme nalézat vnitřní radost
v odříkání a modlitbě za naše blízké,
za sebe a především za ty, kteří naši
přímluvu potřebují.

Půst je také čas zvláštní vděčnos-
ti – za naši víru v milujícího Boha,
za dar tuto naši víru svobodně vy-
znávat a za úžasné bohatství, ve kte-
rém žijeme. Ano, bohatství. Zalistuj-
me Věstníkem a zjistíme, jak skvě-
lou nabídka duchovních a kulturních
akcí v naší farnosti máme, kolik nás
jich čeká a kolik úžasných a povzná-
šejících akcí jsme prožili.

Za tím vším stojí obětaví lidé,
které těší vymýšlet a udělat něco pro
druhé. S jedním z nich, Jaroslavem
Janovským z Líbeznic, přinášíme
rozhovor.

Pochvalu a uznání si zaslouží
také děti – vytrvalí koledníci Tríkrá-
lové sbírky odvedli skvělou práci,
zpívali a roznášeli svá požehnání.
Jsme přesvědčeni, že souhrnný vý-
sledek akce, která v celostátním mě-
řítku dosáhla rekordu ve své 26leté
historii, je dobrá zpráva o nás sa-
mých. Protože každý z nás hrajeme
nějakou úlohu v tom dávném příbě-
hu o třech mudrcích z východu, kteří
se přišli do Betléma poklonit naše-
mu právě narozenému Spasiteli.
Pojďme a klanějme se.

Požehnaný postní čas přeje
vaše redakce.

MILOSRDNÍ

Snad to jsou andělé
s kousíčkem jitřního těla

Ruce jak Kristovy
propálené jodem
a rozdáváním

Ústa
s vánkem jak odpoledním
dovedou říkat
zvláštní tichá slova
tak ztraceně známá
i starcům stoletým
se přitom zdá
že světlým výtahem
sjíždějí k dětství

Oči
perlorodky
pro umučené bídou
Oči majáky
házejí světelná lana
tonoucím
v černém moři
noci bez rozednívání

A též
s tím kousíčkem jitřního těla
si sedají
na odvalený kámen
aby mohli říkat
těm, kdo sestoupí do hrobu
nebojte se

Jiří Jan Vícha (1923–1997)

Ze sbírky Krajina milost
katolický kněz, řeholník-kapucín,
básník, politický vězeň komunismu

DÍKY AGAPÉ SE V NEDĚLI MÉNĚ MÍJÍME, UŽ „NEPROUDÍME“

***říká Jaroslav Janovský, člen společenství
u kostela sv. Martina v Líbeznicích***

Jeden kněz mi kdysi říkal, že má kostel plný doktorů a inženýrů, ale běda, když potřebuje na faře zatlouct hřebík, nemá kde brát. Ty jsi zručný a praktický člověk, je takových lidí kolem kostelního dění potřeba?

Myslím, že určitě ano. Nejčastěji se takové schopnosti, kdo co umí a co zvládne, projevují při úklidu kostela nebo přípravě společné akce. Při rozhovorech, které spolu vedeme, zjistíme, jaké kdo má možnosti. Takže je dobré mít ve farnosti jak právníka, tak manuálně zručné lidi.

Jak ten proces dlouho trvá, než se v kostelním společenství zjistí, kdo má pro jakou činnost „charisma“?

Nejlepší je dotyčného „hodit do vody“ a uvidíme, jak se mu bude dařit plavat a jaké má schopnosti. Anebo přivede někoho dalšího, který zase má praktické dovednosti. Ale budme vděční za každého i za toho, kdo nemůže přijít, ale za společenství se modlí.

Dotyčný však musí chtít nabídnout své síly. Jak se dá tento proces popsat?

Popíši svůj případ. Před několika lety se naše rodina se dvěma dospívajícími dětmi přestěhovala do Líbeznic. Tedy v čase, kdy si mladí lidé vytvářejí vlastní názory a je řidší návštěva nedělní bohoslužby.

Přicházeli jsme na mši, když začínala a odcházeli, jakmile se řeklo „amen“. Tedy do společenství se příliš nezapojovat, odbýt si svoji povinnost a zmizet.

Výzvy, že se bude uklízet kostel, pojede se na brigádu do Drast ani rekonstrukce fary v Odoleně Vodě mne tehdy vůbec neoslovovaly.

Kdy přišla změna?

Prvním impulsem byla myšlenka – zkus jednou přehodit své priority v denním plánu a běž se podívat na úklid kostela, třeba se tam k něčemu hodíš. A také jsem se přihlásil do výběrového řízení, když se na faře v Odoleně Vodě představovala kuchyň.

Oslovil mne ovšem také Farní den v Odoleně Vodě, kde naše líbeznické společenství přiznalo, že je nás sice plný kostel, ale vlastně se neznáme, že tím kostelem jakoby proudíme.

Dalším impulzem bylo uvolnění bytu pro potřeby společenství na faře v Líbeznicích, které dojednal pater Kamil. To mne nenechalo chladným a zapojil jsem se do díla.

V tomto prostoru na líbeznické faře se scházíte po nedělní mši na svá agapé neboli farní kafe. Jaké byly začátky?

Na první agapé Bára Konopásková nemohla přijít. Tak jsem prostor uklidil, domluvil s hovorčovickými, že nám půjčí židle. Václav Lukavský, který mi pomáhal se zařízením prvního setkání, mne tehdy překvapil, když se zul do ponožek, aby ne-našlapal, protože tam bylo čerstvě vytřeno. Zatopili jsme, zapojili kávu a pár lidí přineslo něco k jídlu. Povídali jsme si a uvažovali, co by kdo mohl přinést do vybavení kuchyně. A také, co počít s tím prostorem, aby byl využitý a splňoval duchovní i ekonomické požadavky.

Jinak bylo vše připraveno, včetně hodně poptávaného WC, které do té doby nebylo k dispozici během nedělních bohoslužeb.

Dříve jste se po mši rozprchli a teď už tady pěkný prostor máte.

Scházíme se tam každou neděli. Někdy se však setkáme i přímo před kostelem, jako jsme to dělávali před tím, než jsme dostali místo na faře k dispozici. Včetně občerstvení neboli agapé, třeba při akci Misijní koláč. A vyzkoušeli jsme to i letos v mrazu o svátku Svaté rodiny.

Dá se v Líbeznicích čas dělit mezi „před kafem“ a „po kafi“? Jistě jste se lépe poznali.

Ano, už to není „ta paní v bílém ve třetí lavici“, ale má své jméno a známe její profesi, ale také čím může být ve společenství prospěšná. Víme něco více o těch rodinách, protože někdy chodí na bohoslužby jenom jeden člen. Můžeme se navštěvovat, anebo se dokážeme o někoho postarat dlouhodoběji. Tehdy si vytvoříme speciální skupinku a tím zajistíme, aby návštěva dotyčného byla pravidelná. Někdo zjistí, co potřebuje a druhý to zařídí. Tak jsme se starali o jednu seniorku a zajistili jí i lékařskou pomoc.

Vy ale děláte i spoustu dalších věcí, máte třeba stánek na adventních trzích.

To v podstatě zařídil otec Kamil, který mne poslal za starostou, ať u něho zajistím louku pod hřbitovem, kde bychom měli schůzku společenství. Musel jsem tedy „vyjít ze sebe“ a vydat se na obecní úřad. O to lehčí pak bylo v roce 2024 dojednat adventní stánek naší farnosti, protože už jsme měli kontakty.

Ukázal se rozdíl od doby, kdy jsem býval pasivní. Oslovili jsme také Charitu Neratovice, zda by chtěli být na adventních trzích s námi. S Bárou Konopáskovou jsme zajeli do Drast a u sester domluvili prodej jejich sortimentu na stánek. A tím jsem si malinko odpracovat dluh za to, že jsem u nich nebyl na brigádách.

Jsi také líbeznickým koordinátorem Noci kostelů.

Ano, to jsem převzal jako takovou štafetu. Říkal jsem si, že přeci ne-

může být tak složité vše připravit s pomocí našeho společenství. Ale kromě předložského ročníku, kdy jsem na faře obsluhoval, jsem dění při Noci kostelů nikdy aktivně neprožil. Vše tedy bylo loni pro mne nové. A protože neumím mluvit, mnoho věcí zapomínám, museli mít účastníci se mnou velkou trpělivost.

Po složitých začátcích přišla jakási odměna, že se do akce zapojilo tolik lidí! A také Blanka, moje manželka, která sice do společenství pravidelně nechodí, ale v těchto důležitých situacích mi pomáhá. Letošní Noc kostelů jsme proto začali promýšlet již v těchto dnech.

Odkud chodí nápady?

Impulsy většinou přicházejí od jednotlivých členů, potom vše probereme v menším společenství nebo si jen tak píšeme, dohadujeme se, dolaďujeme nápad. A když je to připravené, řekneme to v kostele při ohláškách a napíšeme na společnou whatsappovou skupinu. Někdy připomínáme i během týdne.

Můžeš uvést nějaké příklady?

Při neděli Božího slova napadlo Alžbětu Čábelkovou, že letos bychom vyměnili výstavu Biblí za verše z Písma svatého. Díky jejímu manželovi Miroslavovi jsme na plotteru jednotlivé citáty vytiskli a nalepili je na kostelní lavice. Nechali jsme je tam, abychom ty citáty měli před očima nejen při mši, ale už při příchodu do kostela a to po tři následující neděle. Zároveň jsme požádali všechny, aby na tuto neděli přinesli verš z Písma, který je provázal urči-

tou dobou svého života nebo provázal v poslední době. Tyto verše jsme vybrali a přinášeli Pánu společně s obětnými dary při mši.

V našem společenství jsme slyšeli poslední dobou: „Ty poslyš, to dnešní kázání bych si rád poslechl ještě jednou“. Přes počáteční potíže s natáčením na mobil jsme postupně dospěli k „chytré krabičce“, kterou se nahrává bez potíží. Důležitý je samozřejmě souhlas otce Vladimíra.

Co dalšího letos plánujete?

Pravidelně každý rok připravujeme v líbeznickém kostele modlitbu křížové cesty. Chystáme také společnou duchovní obnovu.

Výtěžek Postní almužny chceme věnovat sociálně slabším žákům místní základní školy.

Kolem Jany Štrbákové, která učí na hudebce, u nás vznikl také kostelní sbor. O Vánocích měl 5–6 členů a neustále se rozšiřuje. Po dvou letech bychom rádi připravili znovu společné setkání líbeznických farníků. Prostě, snažíme se, abychom to Pánu Bohu přiliš „nekopali“.

Jan Oulík

Foto: autor

Jaroslav Janovský je jednatelem firmy **SERVIS LAVAMAX s. r. o.**, zabývající se prodejem a servisem elektrických domácích spotřebičů, plynových a chladících zařízení. Kromě zmíněných aktivit zapisuje společně s dalšími do líbeznické farní kroniky. Pochází z Otice na Říčansku, je ženatý a má dospělou dceru a syna.

Tak jako každý rok i letos proběhla (nejen) v naší farnosti Tříkrálová sbírka. Dobrou zprávou pro všechny je, že řady koledníků se každým rokem rozrůstají a díky tomu i místa, na která mohou (mnohdy až skoro misijně) zavítat. Proč píší misijně? Stále se totiž jako koledníci na mnoha místech setkáváme s tím, že lidé nevědí, o čem celá Tříkrálová sbírka je, že vůbec je, či k čemu je. Je až překvapivé jak mile evangelizačního rozměru může celá akce takto nabýt.

U nás v Postřižíně se chodilo podruhé po dlouholeté odmlce. Není tedy divu, že lidé ještě nejsou na celou akci dostatečně zvyklí. I letos se našli tací, kteří byli z koledníků překvapení, případně netušili, jaké poselství nesou.

Letošní Tříkrálová sbírka byla jistě originální v množství sněhu, které nám bylo naděleno. (Jak výstižná se zdají být slova Michala Horáka v jeho loňské humorné tříkrálové hymně: „Víš, ono není lehký, chodit tady v zimě. Ve flétně mi zmrzly sliny – i mně!). Však ani

sníh, ani déšť, ani mráz (jak se zpívá zase v jiné písničce) na naše koledníky neplatí a tak se letos povedlo vybrat pro Charitu Neratovice nádherných 85 772 Kč. Ta sbírala letos peníze především na částečné uhrazení nákupu automobilu pro pečovatelskou službu a podpoření dětí ze sociálně znevýhodněných rodin na pobytových akcích, například táborech.

V naší farnosti se chodilo na mnoha místech včetně Odoleny Vody, Postřižína, Řeži, Bašti, Zdib, Líbeznice i mnoha dalších obcích.

Velké díky patří také panu Myroslavovi s jeho ženou Ivankou, kteří zajistili milé, vřelé a hlavně chutné a teplé přijetí všech koledníků na faře v Odoleně Vodě. Děti si tak mohly pochutnat nejen na tradičním

boršči, ale i pirozích a výtečné pizze.

A tak letošním rokem rozdávala Tříkrálová sbírka radost opět na mnoha frontách – koledníci lidem, které potkali a mohli je potěšit, štedří lidé tím, že přispěli na dobrou věc, všichni zúčastnění tím, že udělali

dobrý skutek. Důležitá byla také radost ze setkání a společné práce.

Všem zúčastněným i organizátorům tedy velké Pán Bůh zaplat' a těšíme se na další ročníky!

Karolina Martinková, Postřižín
Foto: 1. autorka, 2. Hana Králíková

MY TŘI KRÁLOVÉ JDEME K VÁM...

Prání všeho dobrého do nového roku 2026 zaznělo v Mateřské školce po návratu z vánočních prázdnin z úst početné družiny malých tříkrálových koledníků ze třídy Sluníček. V mrazivém středečním dopoledni 7. ledna obešli koledníci se svými učitelkami, Ivetkou a Elou, všech dvanáct tříd, přišli s písničkou, popřáli štěstí, zdraví a přidali hezký úsměv. S sebou odnášeli kasičky a zaslouženou sladkou odměnu.

Po otevření kasiček a přepočítání jejich obsahu se všem zatajil dech. Zaměstnanci, děti a jejich úžasní rodiče, ti všichni přispěli do Tříkrálové sbírky, pořádané Charitou ČR krásných 27000 Kč. Tyto finanční prostředky byly poslány na účet sbírky s poznámkou, že jsou určeny pro potřeby Denního stacionáře v Odoleně Vodě, provozovaného Farní charitou Neratovice. Tedy pro naše zdravotně znevýhodněné dospělé spoluobčany a seniory.

Všem, kteří neváhali, přispěli jakoukoliv částkou a zapojili se tak do celostátní sbírky patří veliký dík. Dík nejen za darované peníze, ale

především za hodnotu obdarování, kterou předávají svým dětem.

Martina Straková, Odolena Voda
Foto: Iveta Michalíková

TŘÍKRÁLOVÝ VÍKEND DĚTÍ V DOLNÍM ŽANDOVĚ

Za každou službu se sluší poděkovat. I Charita Neratovice se rozhodla koledníkům poděkovat a finančně podpořila víkendový pobyt, který proběhl od pátku 16. do neděle 18. ledna ve Farním penzionu v Dolním Žandově v západních Čechách.

Farní výlet

Nejvíce se mi líbilo jak jsme bobovali a jak jsme se večer modlili. Taký jsme se více poznali. Šli jsme okolo pramenu Farská Kyselka. Bydleli jsme v dolním Žandově na staré ale pohodlné faře. V neděli jsme šli do kostela na mši svatou. Pro mši jsme šli na faru do Chebu. Na faře jsme si dali oběd a šli jsme se podívat do Chebu. Pak jsme jeli spátky domů. Konec. BYLO TO SUPER 😊 😊

Zíťuška (L)

CO JSME ZAŽILI V KLECANECH NA PŘELOMU KALENDÁŘNÍHO ROKU

Adventní dění v Klecanech zahájila duchovní obnova vedená jáhnem Viktorem Machem. Ta se konala na svatého Mikuláše dopoledne. A hned nato odpoledne se do kostela vrátila osvědčená a úspěšná Vánoční hra se zpěvy. Po deseti letech ji znovu uvedl klecanský soubor Lakomé Barky. O týden později, v neděli 14. prosince, následoval tradiční adventní koncert pěveckého sboru Klecanská nota, vedeného sbormistryní Marcelou Sládkovou. Betlém (ještě bez Ježíška) si v kostele už v polovině prosince prohlédlo třicet dětí z režské mateřské školy, zazpívaly si u něj koledy a před zpáteční cestou posvačily na faře.

Na Štědrý den se klecanští sousedé sešli jako obvykle na náměstí, kde si zazpívali koledy s Vánoční kapelou Jiřího Vacka vedenou Miroslavem Horáčkem a vyslechli vyprávění Pavla Kuneše a Jiřího Koktana o životě a díle Jakuba Jana Ryby. Při odpolední mši pro rodiny zahrála v kostele skupina přátel loutkovou hru se zpěvy koled o narození Ježíška. Krátké představení bylo pěkné i tím, že nejmladšímu herci Danielovi bylo teprve pět let! Štědrý den vyvrcholil půlnoční mší, při které z kůru zněl krásný zpěv Klenoty.

Koncertní provedení Rybovy mše Hej, mistře! v podání Operního sboru Státní opery zaznělo v kostele odpoledne 27. prosince. Ještě na Silvestra jsme se setkali s čtenými

přáteli při koncelebrované mši na poděkování za uplynulý rok v kostele sv. Martina v Líbeznicích při velmi krásném provedení Rybovy mše.

Oprava ohradní zdi

V rámci předvánočních příprav klecanského kostela a prostranství kolem něj musíme zmínit významnou opravu barokní ohradní zdi: Několik měsíců trvající postupné rozpadávání východní části opěrné zdi ukončil aktivní přístup paní M. V., která nechala tak říkajíc vlastním nákladem havarijní stav napravit. Děkujeme jí i všem ostatním, kdo se na práci i následném úklidu podíleli. Všechny vánoční návštěvníky potěšilo, že vstupují do uklizeného a vyčištěného prostoru.

Lednové dění

Kostelní přátelé se vydávají každý rok po Vánocích na vycházku spojenou s návštěvou betlémů. Tentokrát se jich třicet vydalo 3. ledna 2026 tramvají od kostela sv. Antonína v pražských Holešovicích ke kostelu sv. Václava na Smíchově a dál ke sv. Filipovi a Jakubovi na Zlíchově a skončili u krásného nového kostela Krista Spasitele na Barrandově.

V sobotu 24. ledna jsme vyslechli na klecanské faře zajímavou přednášku filosofky a překladatelky prof. Lenky Karfíkové Dr. theol. o sv. Augustinovi a jeho díle. Přednáška byla spojená s besedou.

Zdena Lomová, Klecany

ČTYŘICET LET RYBOVY ČESKÉ MŠE VÁNOČNÍ V LÍBEZNICÍCH

Poslední den loňského roku se v kostele svatého Martina uskutečnilo jubilejní 40. provedení Česká mše vánoční od Jakuba Jana Ryby. Rok 2025 byl jubilejní i pro českého hudebního skladatele a učitele, uplynulo totiž 260 let od jeho narození a 210 let od Rybova úmrtí.

Jakub Jan Ryba prakticky celý svůj pracovní život strávil v Rožmitále pod Třemšínem, kde působil jako venkovský učitel. Vedle učení byl i velice plodným hudebním skladatelem, napsal 1 300 převážně duchovních skladeb, desítky mší, písní a mnoho dalšího. To vše přes mnohé útrapy a těžkosti, které ho po celý život provázely.

Jeho nejznámějším dílem je Česká mše vánoční, lidově zvaná také „Rybovka“, kterou napsal v roce 1796. Ryba je autorem hudby i textu. Příběh mše vypráví o zvěstování Kristova narození a příchodu pastýřů k jeslíčkám. Česká mše vánoční má ryze pastorální ráz, je zasazená do českého prostředí, pro svou pros-

totu i radostnou a svěží atmosféru byla a stále je srozumitelná a přístupná širokému obecenstvu.

Jejímu kouzlu podlehly i Líbeznice, kde je pravidelně uváděna poslední den roku již 40 let. Zásahu na tom mají zejména Karel a Lucie Stollovi, kteří spolu s dalšími stáli na počátku této krásné tradice. „První Vánoce jsme na líbeznickém kůru zazpívali nesměle dvě koledy, v dalších letech jsme pak rozšiřovali náš koledový repertoár a přidali i nějakou jednodušší pastorelu,“ vzpomíná na počátky Karel Stoll. Časem vznikl *Líbeznický komorní chrámový sbor* a začali také uvažovat o provedení Rybovy vánoční mše, samozřejmě s vydatnou externí pomocí. Ta se naskytla v roce 1985. „Dcera Lucie měla na konzervatoři spolužáka Františka Šťastného, který řídil mělnický chrámový sbor kostela Petra a Pavla. Domluvili se, že s celým sborem k nám přijede a sám zahraje na varhany,“ vzpomíná na první mši Karel Stoll.

Poprvé tak byla Rybovka v Líbezníci provedena 31. prosince 1985, a tehdy, stejně jako o čtyřicet let později, ji celebroidal pater Pavel Kuneš. Bylo to ještě za komunismu a tak provedení mše vyvolalo zájem i tehdejšího režimu. „Na Silvestra odpoledne přicházeli lidé dlouho před začátkem a zcela zaplnili i místa ke stání. Mnozí museli zůstat i v kostelní předsíni. Přišli i místní komunisté. Ti ale nevešli dovnitř, zůstali stát venku. Když jsem procházel kolem, zařval na mě předseda strany: ‚To si zodpovíte, Stoll,‘ což bylo velice povzbudivé před mou premiérou zpěvu.“

Vlastní provedení se tehdy povedlo, což bylo odměněno dlouhým potleskem. „Pavel Kuneš byl však později předvolán na kobereček k církevnímu tajemníku za nedovolenou akci,“ vzpomíná na události před 40 lety Karel Stoll.

U všech mší pak byla jako dirigentka Lucie Stollová, ve sboru i u hudebních nástrojů se vystříдалo velké množství skvělých hudebníků a výjimečných lidí. Pravidelně v orchestru usedají ke svým nástrojům profesionální muzikanti ze Státní opery, Národního divadla, České filharmonie a dalších těles. „Pokaždé, když si stoupám na svou vratkou ‚dirigentskou lavici‘, cítím pokoru a vděčnost za tu neobyčejnou Rybovu hudbu a jeho překrásný text a za všechny ty roky, kdy se všichni setkáváme, byť jednou do roka,“ dodává k České mši vánoční Lucie Stollová.

I na loňského Silvestra byl kostel plný lidí, jeho lodí se linula krásná hudba a líbezný zpěv a všichni si v klidu a pokoji užívali výjimečný okamžik.

František Grunt, Líbeznice

Foto: Libor Řápek

PŘÍPRAVA NA ŽIVOT Z EUCHARISTIE

V druhé polovině února započne příprava dětí na přijetí svátosti smíření a eucharistie. Probíhat bude na faře v Odoleně Vodě a rozdělena je do dvou částí:

- 1) Tři setkání v době postní s tématem „Ježíš uzdravuje“, jde o přípravu na svátost smíření, kterou děti přijmou před Velikonocemi.
- 2) Tři setkání v době velikonoční s tématem „Ježíšova přítomnost“, jde o přípravu na přijetí svátosti eucharistie, kterou děti přijmou na konci doby velikonoční.

Termíny pro první část jsou: 21. února, 7. a 21. března. V sobotu 28. března dopoledne děti v kostele sv. Klimenta přistoupí k slavení svátosti smíření.

P. Kamil Vrzal

Foto: autor

O BETLÉMECH VE ZDIBECH, V ODOLENĚ VODĚ A LÍBEZNICÍCH

Kdo během vánočního času zavítal **do kostela Povýšení sv. Kříže ve Zdibech**, mohl si zde prohlédnout dva betlémy. Velmi originální je *Příbramský betlém*. Jeho jednotlivá patra představují hornické štolý, do kterých je zakomponována betlémská scéna. Pochází z roku 1931, původně byl umístěn v kapli zámku v Brnkách.

Mnohé návštěvníky však zaujal druhý betlém, umístěný ve výklenku za levou zadní řadou lavic a k vidění byl vůbec poprvé. Vytvořila ho Eva Zemanová, která zhmotnila svoji vzpomínku z dětství, kdy o Vánocích s maminkou obcházely pražské kostely, aby si prohlédly betlémy. Nejprve vyrobila perníkový betlém, avšak v kostele perníky zvlhly a tak vyřezala postavičky z lipového dřeva. Jako předlohu šesti desítek figurek lidí a zvířátek využila různé obrázky, ať z lidových betlémů anebo

ilustrace od jejích oblíbených výtvarníků. Krajinu vytvořila z polystyrénu a papíru, figurky jsou uchyceny v hliníkových trubičkách.

+++

Rovněž v **kostele sv. Klimenta v Odoleně Vodě** jsme až do konce ledna mohli obdivovat dva betlémy. Uprostřed kostela se tyčil unikátní *Vodolský betlém* ve tvaru zikkuratu, který je možné dokola obejít a pozorovat jednotlivé vzhůru vystupující postavičky. Stavby betléma se 21. prosince tradičně zúčastnil také jeho autor, výtvarník Václav Sokol. V jižním bočním kostelním výklenku stál druhý betlém, starší, v klasické podobě svaté chýše se Svatou rodinou, zvířátky a klanějícími se třemi králi.

+++

Původní historický betlém **v kostele v Líbeznicích** byl odcizen při vloupání v roce 1991 a tehdejší duchovní správce P. Kuneš vyřezal věrně podle zachované fotografie všechny figurky sám. Zhotovil dokonce jednu figurku navíc, sám sebe jako dudáka. Což byla obvyklá praxe betlemářů, zpodobnit i vlastní osobu. A protože P. Kuneš má dudy velmi rád a krásně na ně hraje, byl to opravdu hezký nápad. Celý betlém je krásné dílo a jistě bude zachován k radosti všech i pro další generace.

Petr Jarolímek, Odolena Voda, za použití textů Evy Macháčkové, Evy Zemanové (foto), Jana Oulíka a Karla Stolla

MANŽELSTVÍ JAKO CESTA

Zastavme se na ní společně

„Na tomto místě jsme si znovu uvědomili, že Bůh je součástí našeho manželství.“

„Odjížděli jsme s nadějí, že i těžké věci mohou dostat nový směr.“

Manželství je dar – a zároveň cesta, na které někdy dochází dech.

„Teprve tady jsme se znovu naučili spolu mluvit – bez obviňování a spěchu.“

„Odjížděli jsme klidnější. A s pocitem, že na to jsme sami.“

Takto často mluví manželé, kteří se zúčastnili **Letního kurzu Manželských setkání**. I my zveme manželské páry, aby si dopřály **týden času jeden pro druhého** – s odstupem od každodenního shonu, práce a povinností.

Letní kurz se uskuteční v **Blatné** v termínu **18.–25. července 2026** a pořádá jej spolek **Šance pro manželství, z.s.** Kurz je otevřen **všem manželům**, bez ohledu na délku manželství či to, v jakém období se právě nacházejí.

Program vychází z křesťanského pohledu na manželství a nabízí **svědectví manželských párů**, společné zamyšlení, prostor pro rozhovor mezi manželi i možnost sdílení ve skupinách. Dotýkáme se témat, která prožívá každý pár: **komunikace, krize, rozdílnost, odpuštění, věrnost, blízkost a naděje**.

„Zjistili jsme, že víra není něco navíc, ale opora právě ve chvílích, kdy si sami nevíme rady.“

Součástí kurzu je také **společná modlitba a duchovní doprovázení**, přičemž respektujeme osobní tempo každého páru. Pro děti je zajištěn vlastní program, aby si manželé mohli dopřát čas jeden pro druhého. Pokud toužíte své manželství **posílit, uzdravit nebo znovu zakotvit v tom, co je podstatné**, přijďte prožít týden obnovy vašeho manželství.

Více informací:

www.manzelskasetkani.cz, případně manželé Müllerovi z Kralup (kontakt u P. Kamila Vrzala)

Lenka Müllerová, Kralupy nad Vltavou

NOVÁ FARNÍ MINIKNIOVNIČKA

Na základě podnětu Václava Maška byla v budově fary v Odoleně Vodě zřízena nová miniknihovnička. Nachází se v místnosti herny, kde je umístěn stolní fotbálek.

Knihovnička bude postupně doplňována zajímavými knihami, které si bude možné zapůjčit buď pro čtení na místě (např. v době setkání nad farní kávou), nebo po zapsání do přiloženého sešitu zápůjček i domů. V knihovničce bude dále vyčleněn prostor na starší čísla farního Věstníku a poslední přihrádka je připravena pro různé dětské stolní hry.

Věříme, že si tento nový koutek oblíbíte.

Petr Jarolímek

Foto: autor

VERNISÁŽ JIŘÍHO KOBRA

Ve čtvrtek 19. března v 18 hodin vás srdečně zveme na faru v Odoleně Vodě na **vernisáž výstavy sochaře a řezbáře Jiřího Kobra**, autora reliéfu Panny Marie na našem novém zvonu.

V rozhovoru s Karlem Oujezdským Jiří Kobra ke své tvorbě poznamenává: „Náboženská témata dělám z toho důvodu, že mi tam určitý typ lidských situací připadá koncentrován a na starých příbězích jasněji patrný.“

Výstava potrvá do konce května. Na faře vždy někdo je, tak vstupte nebo dopředu zavolejte na 728 775 536.

Václav Mašek, Odolena Voda

NOC KOSTELŮ 2026

Noc kostelů se stala v České republice již tradiční událostí, očekávanou mnoha tisíci zájemců. V loňském roce se zapojilo rekordních 1 868 kostelů a modliteben a podle informací bylo v celé České republice během Noci kostelů zaznamenáno více než 460 000 návštěvnických vstupů. Realizaci 7552 programů zajistilo na 25 tisíc dobrovolníků z farností a sborů. 163 míst se zapojilo do projektu poprvé.

Letošní 18. ročník **Noci kostelů se koná 29. května** a přihlašování bude dostupné od 15. února.

Prvním krokem pro přihlášení je oslovit duchovního správce

P. Kamila Vrzala, který vyplní a odešle elektronickou přihlášku. Poté budou editorovi uvedenému v přihlášce zaslány přihlašovací údaje pro vkládání programu a aktualizaci informací o kostele.

red.

DOBA POSTNÍ

POPELEČNÍ STŘEDA - 18. 2.

Mše sv. ve stejný čas v **18:00**

Odolena Voda,
kostel sv. Klimenta

Líbeznice,
kostel sv. Martina

Klecany, kostel
Nanebevzetí P. M.

+++

DUCHOVNÍ OBNOVA

* V LÍBEZNICÍCH 28. 2.

- na faře od 9 do 12 hodin

* V DRASTECH 21. 3.

- 7:15 mše svatá

- společná snídane

- 9:00 přednáška P. Františka Čecha

- příležitost ke svátosti smíření
- 11:15 křížová cesta v lesoparku

POSTNÍČKA

Postnička je obyčejná krabička ve tvaru hranolu, do které během postu strádáme peníze z věcí, které si odřekneme. Nejedná se tedy o sbírku, ale o prostředek postu. Na konci postní doby z uspořené peněz můžeme sami pomoci někomu potřebnému, za kterého jsme se modlili.

Líbeznické společenství se rozhodlo, že výtěžek věnuje prostřednictvím místní základní školy na podporu sociálně slabších žáků. Konkrétně se bude jednat o úhradu svačin.

POBOŽNOST KŘÍŽOVÉ CESTY

Líbeznice, kostel sv. Martina

- každá neděle v 9:30

Klecany, kostel Narození P. Marie

- každá neděle při úkonu kajícího

Veliká Ves, kostel sv. Vavřince

- neděle 22. 2. v 15:00

Zdiby, kostel Povýšení sv. Kříže

- neděle 8. 3. v 15:00

Hovorčovice, kostel Jana Křtitele

- neděle 15. 3. v 15:00

Odolena Voda, kostel sv. Klimenta

- neděle 29. 3. v 15:00

Odolena Voda, kostel sv. Klimenta

- každý pátek v 17:30

+++

Budeč, vikariátní křížová cesta

- neděle 22. 3. v 15:00

Započne u kostele sv. Petra a Pavla a bude pokračovat v blízkém okolí se zakončením v kostele. Kdo by neměl, jak se na Budeč dostat, ozvěte se P. Kamilovi.

BIBLICKÉ HODINY

V přípravě na oslavu Velikonoc jste v postní době **zváni ke dvěma biblickým hodinám**, které se budou konat vždy v sobotu od 16 hodin a to **21. února a 7. března** na faře v Odoleně Vodě. Tématem bude: Co je dobré znát o Bibli.

+++

JÁHENSKE SVĚCENÍ

V **sobotu 28. února 2026 v 15:00**

v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze přijme z rukou pomocného biskupa Mons. Zdenka Wasserbauera jáhenské svěcení bohoslovec

pražské arcidiecéze **Jakub Sobotka**. Jste srdečně zváni.

Jakub je s naší farností spojen tím, že jeho tatínkovi je kmotrem P. Pavel Kuneš, který se dobře zná s rodinou. A tím, že svého času do tří let Jakub bydlel na faře v Líbeznicích. V kostele v Klecanech je umístěn obraz Jakubova dědečka: David a Goliáš.

Vydáno: 15. 2. 2026 pro vnitřní potřebu farnosti Odolena Voda

Kontakt: Římskokatolická farnost Odolena Voda, U Fary 15, 250 70 Odolena Voda; e-mail: farnostodolenavoda@gmail.com; www.farnostodolenavoda.cz; IČ: 68381930; BÚ: 4369180329/0800

P. Kamil Vrzal, farář - mobil 728 775 536, člen redakční rady

P. Pavel Kuneš, rektor kostela v Klecanech - mobil 731 625 978

P. Vladimír Málek, rektor kostela v Líbeznicích - mobil 602 379 861

Vydání dalšího čísla farního Věstníku 29. 3. 2026, uzávěrka 15. 3. 2026, příspěvky posílejte na e-mail: vestnik@farnostodolenavoda.cz.

Redakční rada: Jan Oulík, Jana Cibulková, Karolina Martínková, Petr Jarolímek

Děkujeme za dobrovolné příspěvky na pokrytí nákladů s vydáváním Věstníku.